

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Massa – Włochy) – GN, WX / Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(Sprawa C-274/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 63 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Ruch drogowy – Rejestracja i opodatkowanie pojazdów mechanicznych – Kierujący zamieszkały w jednym z państw członkowskich – Pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim – Pojazd udostępniony nieodpłatnie i krótkotrwale – Uregulowanie krajowe zakazujące osobom zamieszkałym we Włoszech przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w tym państwie członkowskim pojazdem zarejestrowanym za granicą]

(2022/C 84/16)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Giudice di pace di Massa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GN, WX

Druga strona postępowania: Prefettura di Massa Carrara – Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Sentencja

Artykuł 63 ust. 1 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które zakazuje każdej osobie zamieszkałej w tym państwie członkowskim przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w nim pojazdem mechanicznym zarejestrowanym w innym państwie członkowskim, i to niezależnie od tego, na kogo pojazd ten jest zarejestrowany, bez uwzględnienia okresu używania owego pojazdu w pierwszym państwie członkowskim i bez umożliwienia danej osobie domagania się prawa do zwolnienia, jeżeli ów pojazd nie jest zasadniczo przeznaczony do stałego użytku w pierwszym państwie członkowskim ani nie jest w rzeczywistości w ten sposób użytkowany.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 07.09.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – XY / Finanzamt V

(Sprawa C-394/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ kapitału – Artykuły 63 i 65 TFUE – Przepisy krajowe dotyczące podatków od spadków – Nieruchomości położone na terytorium kraju – Ograniczony obowiązek podatkowy – Odmienne traktowanie rezydentów i nierezydentów – Prawo do kwoty wolnej od podatku odliczanej od podstawy opodatkowania – Proporcjonalne obniżenie w przypadku ograniczonego obowiązku podatkowego – Zobowiązania dotyczące zachowku – Brak odliczenia w przypadku ograniczonego obowiązku podatkowego]

(2022/C 84/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XY

Strona przeciwna: Finanzamt V

Sentencja

- 1) Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego dotyczącym obliczania podatku od spadków, które przewidują, że w przypadku przeniesienia własności nieruchomości położonych na terytorium kraju, jeżeli w dacie śmierci ani spadkodawca, ani spadkobierca nie mieli miejsca zamieszkania lub miejsca zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim, kwota wolna odliczana od podstawy opodatkowania ulega zmniejszeniu – w stosunku do kwoty wolnej stosowanej w przypadku, gdy co najmniej jeden z nich miał w tej samej dacie miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim – o kwotę odpowiadającą części, jaką stanowi wartość majątku niepodlegającego opodatkowaniu w tym samym państwie członkowskim w stosunku do wartości całej masy spadkowej.
- 2) Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego dotyczącym obliczania podatku od spadków, które przewidują, że w przypadku przeniesienia własności nieruchomości położonych na terytorium kraju, jeżeli w dacie śmierci ani spadkodawca, ani spadkobierca nie mieli miejsca zamieszkania lub miejsca zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim, zobowiązania dotyczące zachowku jako długi spadkowe nie podlegają odliczeniu od wartości spadku, podczas gdy zobowiązania te mogą zostać odliczone w całości, jeżeli przynajmniej jeden z nich miał w tej samej dacie miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu w tym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 378 z 9.11.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Düsseldorf – Niemcy) – EP, GM / Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.Ş.

(Sprawa C-395/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Artykuł 2 lit. l) – Artykuł 5 ust. 1 – Zmiana godziny odlotu – Odlot przełożony o około trzy godziny – Poinformowanie pasażerów dziewięć dni przed odlotem – Pojęcia „odwołania” i „opóźnienia”]

(2022/C 84/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące apelację: EP, GM

Druga strona postępowania: Corendon Airlines Turistik Hava Tasimacilik A.Ş.

Sentencja

Artykuł 2 lit. l) i art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, należy interpretować w ten sposób, że lotu nie uznaje się za „odwołany” w rozumieniu tych przepisów, jeżeli obsługujący przewoźnik lotniczy przekłada godzinę odlotu o mniej niż trzy godziny, nie dokonując innych modyfikacji tego lotu.

(¹) Dz.U. C 399 z 23.11.2020.